

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes számára 10 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és lap tulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Segéd-szerkesztő: TAUBER KORNÉL.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Úri pályák.

Gyulafehérvár, 1898. szept. 1.

Szinte tíres még városunk, Gyulafehérvár, és életének pezsgése lankadt. Az élénkítő két elem: tanuló ifjúság és a katonaság távol van városunktól. De az egyik már közeledik hazafelé, a tanuló ifjúság egy része meg is érkezett, nem-sokára eleven, fiatal és mintegy egészséges, friss fuvalom fogja elárasztani városunkat. A nemzet jövődjének reménysége: ifjúsága ez.

E fiatal hadsereg, mely az évezredek nemzet fennmaradásának zálogát hordja lelkében és erejét izmaiban, nekünk drága és kedves mindennek felett. Annyi reménységünk fűződik hozzája és annyi gyönyörűségünk telik benne, hogy gondolva rája, gondolnunk kell a veszedelmekre is, amelyek jólétét és jövődjének boldogulását kísértetbe vibetik. Minél drágább kincsünkéről van szó, annál indokoltabb az aggodalom és nincs felesleges félelem, mikor legbecesebb értékünket óvjuk. Látni a jövő Magyarország e tiszta, erős haderejének tömör falankszait öröm és bizodalom; de nem szabad elfelejtenünk, hogy e falankszok mögött a szeretet aggodalmának felhői borognak és kísérik az ismeretlen jövőnek haladó útján. Erköcsi erejét e derűs hadseregnek nem féltjük, de igenis féltjük jövőjét a mult kísértéseitől, az elavult előítéletektől, a téves becs-vágy szomorú botlásaitól. Féltjük fiatal erejüket a káros felfogások akadályaitól, a melyekben már annyi jobb sorsra érdemes törekvés botlott meg és annyi becses ambíció jutott zátonyra.

Ez aggodalomnak hangot kell adnunk mindannyiszor, mikor így, az iskolai év kezdetén, a pályaválasztás nagy kérdése aktuálissá válik. A teljes gondolkodásnak még mindig nagyon sok

téves nézet és bűnös előítélet szegi szárnyát. A változott idők minduntalan jelentkező szomorú tapasztalatai az úrképzés vak szenvedélyét még mindig nem voltak képesek megfékezni. A szülői szeretet még mindig szívesebben hódol az ábrándoknak, mint a józan megfontolásnak. Magyarországon még mindig a legkeresettebb pálya az úri pálya, amely alatt olyan mesterség értendő, a mi diplomával van megpecsételve és jól ropogtatható címet szerez az öröklött név elé. A lateiner pályák iskoláit egy tengerparti tábor ostromolja, a melyet ezzel a büszke jelszóval küldöttek el hazulról: légy nagyobb úr, mint az apád.

Ez az oka annak, hogy az úri pályák legnagyobb része a fináncziális csőd szélére jutott. A diploma nem jelent biztos kenyeret, ellenben jelent keserves, nehéz, zaklatott küzdést, megszorított igényeket és megcsökkent kenyeret. A végső kétségbeesés sziklái és zátonyai között a cifra nyomorúság lobogója alatt egész tömege evez a küzködő existenciáknak és még mindig új rajok kérezkednek fel a megterhelt hajókra. Szomorú kép, de a napi krónikák feles számmal tesznek bizonyosságot róla, hogy még csak nem is túlzott. Az úri pályák nagy keresettsége olyan viszonyokat teremtett, a melyek minduntalan keserves küzdelmek és súlyos erkölcsi megpróbáltatások elé viszik azokat, a kiknek az lett a szomorú szerencsájuk, hogy — urat nevelt belőlük az okatlan hiúság és ábrándokra spekuláló ambíció.

Igaz, hogy ezek a bajok nagyobbára a jóakarát, sőt a szeretet forrásaiból fakadtak: de vajjon ez csökkenti-e terheiket? A pokolba vezető utak is a jó szándék köveivel vannak kirakva:

de ezért a pokol mégse tartozik a legkellemesebb tartózkodási helyek közé és inkább a jószándék jusson a pokolba, mint a becsületes törekvés és tisztességes munka.

Elég, duzzadó vitorlákkal indult hajó merült már el az urhatnomság tengerében és elég gyötrelmes tanulság kínálja már az okulást. Világért sem szólalunk mi fel az ellen, hogy a szülők ne taníttassák a gyermekeiket. Az ilyen óvás a legnagyobb oktalanság volna. Ennek az országnak és ennek a nemzetnek égető szüksége van rá, hogy fiatalsága a tudomány forrásaiból mérítsen erőt a fennmaradás és boldogulás nagy küzdelmeihez. Egy művelt nemzet erős nemzet. De bőségesen elérkezett az ideje annak, hogy lemondjunk az úgynevezett „úri pályák” favorizálásáról és ha már mindenáron úruak akarjuk nevelni a fiainkat, ne foglaljuk le ezt az elnevezést egy pár ilyennek dédelgetett mesterség számára. Ur mindenki, aki a maga emberségéből tisztességes úton megél, a kötelességeit pontosan teljesíti és mások kegyelmére nem szorul. Okos ember nem ott keresi a boldogulását, ahol a verseny a legnagyobb és az eredmény a legbizonytalanabb. Van elég út még ebben az országban, amely sokkalta biztosabban elvezet a nyugodt boldoguláshoz, van elég tér, amelyen becsületes törekvéssel biztosan érvényesül a hasznos törekvés. Terem még széles Magyarországon elég kenyér, hogy jóllakhassék vele mindenik fia ennek a földnek; de ne feledje el senki, hogy a kenyér nem magától terem, hanem hasznos munkának a jutalma és első sorban azt illeti, aki legtöbbet dolgozott érte.

A felelősség túlnyomó része a szülőket illeti, akik a gyermek sorsa felett határoznak.

TÁRCZA

A párbaj.

(Francia humorész.)

I.

Chapdelaine Placide hivatalából jövet minden este betért kollégája Mignonnet Celesztin kíséretében a „Nap” kávéházba, hol régi asztalukhoz letelepedve a piquet-játszmák végtelen sorozatát játszották.

Mindketten már 15 év óta hivataloskodtak az előjáráságnál s az egyik az első-, a másik a negyedik osztályban végezte a titkári teendőket.

Mikor Chapdelaine betöltötte a 30-ik évét, egy vidéki parasztleányt vett nőül, akivel pár ezer franknyi hozományt kapott és természetbeni járulék címén évente sok krumplit,ogyorót, körtét, nem is említve a savanyu bort és a zsíros sonkákat.

Mignonnet legényember maradt s a barátja esküvőjén nem minden mellékgondolat nélkül vett részt. De aggodásai alaptalanok voltak, mert régi barátja ezután is hű maradt a piquet-játszmákhoz s ők szenvedélyesen játszottak napról-napra tovább.

II.

De az egyik forró júliusi estén heves vita támadt a két jóbarát között a három király miatt, melyet Mignonnet az ő állítása szerint bemondott, de a melyet Chapdelaine nem hallott.

— Ezer ürdög, biztosítalak, hogy bemondtam a három királyt!

— Is én biztosítalak, hogy csak akartad.

— Hallgass, te buta!

— Buta vagy magad!
— Ismétlem, hogy bemondtam.
— Nem, semmi esetre se!
— Ne izgass, mert mindjárt szétpukkadok!

S azzal Mignonnet fölkapta a kártyáit és Chapdelaine képébe vágta. Ez visszavágta az övét, sőt még a sűrűs kancsójában levő maradék sört is a szemébe öntötte.

— Gazember! rivalta Mignonnet, s azzal Chapdelainera rohant és kabátja gallérjánál fogva rázni kezdte.

— De uraim! uraim! Miféle dolog ez? Térjenek magukhoz! — kiáltották az összesereglett vendégek. Kettő: Ragasse hadnagy és Schenk apó, a nyugdíjazott százados, közbe is léptek.

— Ez szégyenletes dolog, urak!

— Illetlen! — szólt közbe Schenk apó, — ha valamivel megbántottak, duellálunk érte tisztelt Chapdelaine ur!

— Ugy van, duellálunk tisztelt Mignonnet ur! kiáltotta Ragasse hadnagy.

— Önök megbecstelenítik egymást!

De Chapdelaine, akit két vendég már a terem másik sarkába cipelt, még onnan is tájékozó szájjal ordította:

— Ezt nem viszi el szárazon! Ezt megkeserülöd!

— Megkeserülöd! üvöltötte vissza Mignonnet, a kit három másik vendég éppen az ellenkező sarok felé vonszolt.

— Egészen tiszta dolog, uraim; így szólt Schenk apó, hogy ilyen botrány után önök a lovagiasság szabályai szerint is megverekszenek, én és Ragasse had-

nagy megállapítjuk a föltételeket. Chapdelaine ur a sértett fél...

— Nem igaz! — rivalta Mignonnet — én vagyok a megsértett! Ha sört nem öntötte volna szemem közé...

— Nem igaz! Te dobtad először a képembe a kártyákat!...

— Bocsanat, uraim! bocsanat! Itt nem kártyákról, hanem erőszakosságról és pofonokról van szó! Nos, és úgy tetszett nekem, hogy ön Chapdelaine úr...

— Igen, ő kezdte el — kiáltott közbe Ragasse hadnagy — kétségkívül ő kezdte, én egészen jól láttam.

— Helyes! Ebben tehát megegyezhetünk — felelte nyomatékosan az ex-százados:

Azután Chapdelainehez sietett és halkán kérdezte

— Járatos ön a vívásban?

— Sohase volt kard a kezemben — felelte Chapdelaine — de az se baj, úgy föluyársalom azért azt a gazembert, mint a pinty, izekre vagdalom...

— Jó, jó! Helyes! Nem marad más hátra, mint a pisztoly!

— Mindegy! Legyen pisztoly, lehet akár ágyú is! Meg akarom ölni, meg...

— Jó, jó! Csak bizza rám a dolgot, a többi majd eligazítjuk a hadnagy ural... Én leszek az egyik segédje...

Holnap reggel öt órakor, pontban öt órakor érte megynk a lakására... Most menjen haza, az ellenfelét majd később eresztjük el, nehogy újra hajba kapjanak.

III.

Három órával később, mikor a nagy templom-óra éppen nyolczat ütött, Mignonnet Celesztin hevesen járt föl és alá szobájában s ilyenforma monologot tartott:

Gondolják meg, hogy nehezebb lett az élet és a vele való küzdelem immár a porondra szólította az erős férfi mellé a gyöngye nőt is. Nagyobb, szélesebb és keményebb lett a verseny; a ki könnyű eredményekre spekulál, könnyen elszámítja magát. Ma, amikor a gyöngye leány is beáll az élet küzdelmeibe munkásnak, ne akarjanak a szülők okvetlenül urát nevelni a fiúkból. Nincs úri pálya és nem úri pálya; csak tisztességes és tisztességtelen. És egy darab biztos kenyér, ha még oly barna is, többet ér száz korhadó előítéletnél, ha még oly „úri” is.

T. K.

A tűzoltóegylet jubileuma.

A gyulafehérvári önk. tűzoltóegylet f. hó 28-án ünnepelte meg fennállásának 25-ik évfordulóját. 25 év szép idő! A tűzoltó-egylet 25 éve, hogy örökös embertársainak vagyona és élete felett. A 25 év letolását megtalálja az olvasó Roska József főparancsnoknak alább egész terjedelemben közölt szép megnyitójában. Az ünnepély reggel ébresztővel kezdődött. Az egylet zenekara 5 órakor bazafias darabokat játszva járta be a várost. A diszközgyűlés d. e. 9 órakor az őrtanya helyiségében tartatott meg. Roska főparancsnok a gyűlést megnyitván, bizottságot küld ki a város polgármesteréért. A polgármestert zenészővel és a szakaszok parancsnokaik vezénylete mellett tisztelgessel fogadták. A polgármesteren kívül megjelentek városunk vezér-férfiai, kik az udvaron ez alkalomra készült szép emelvényen foglaltak helyett. A folytatólagos gyűlést a főparancsnok következő szép beszéddel nyitotta meg.

Tisztelt közgyűlés!

A folyó év február hava 6-án megtartott tűzoltói közgyűlésben hozott határozat folytán a gyulafehérvári önkéntes tűzoltó-egylet 25 éves fennállásának megünnepelése és megörökítése végett a parancsnoksággal egyetértőleg az egylet 25-dik rendes közgyűlése a mai napra tüzetett ki.

A midőn ez alkalommal a közgyűlést megnyitom egyuttal hazafíui, testvéri és bajtársi szeretettel üdvözlöm önöket kedves bajtársaim s vendégeinknek ez ünnepélyes pillanat hatása alatt az egylet nevében szíves megjelenésükért őszinte köszönetet mondok.

Egyletünk fennállásának 25 éves fordulóját ünnepeljük, a minek jelentőségét, hogy mindnyájan kellően átérzhesstük, engedjék meg, hogy ez alkalommal röviden az egylet alakításáról és fennállása óta előfordult nevezetesebb eseményeiről megemlékezzem.

A 19-dik század második felében a jótékonyezelokra alakult számos egylet között majdnem elsőrendű helyet foglal el hazánk nagy fia gróf Széchenyi Ödön, mint kezdeményező által létesített és a polgárok vagyona a romboló tűzvész ellen megóvó humánus tűzoltó intézmény.

A humánus intézmény létesítése városunkban senkinek váratott soká magára.

Gyulafehérvár szab. kir. város polgárainál, mint minden jó és közhasznú egylet felhasználójánál sikerült is hazánk többi városi polgárainak példáját követve az önkéntes tűzoltó-egyletet megalakítani, a mi könnyen sikerült, mert annak élére egy oly férfi állott, a ki fáradságot nem ismerve a kitűzött cél elérése végett teljes odaadással közreműködött.

Tisztelt vendégeink és kedves bajtársaink közül talán többen emlékezni fognak arra, hogy városunkban a hatvanas évek elején nagyobb tüzesetek fordultak elő.

Az elébb említett fáradhatatlan tevékenységű boldog emléktű Kovács Elek volt városi rendőrkapitány látva a városunkban gyakran pusztító tűzvészt és látta elhamvadni polgártársai vagyona egy magasztos eszme hatotta át keblét: a rendszeres tűzoltó-intézmény létesítése.

Ezen nemes eszmétől áthatva, propagandát csinált, futott, fáradozott, rábeszélte mindenkit, s nem hiányozván polgártársai sem az eszme pártolása, az ügy csakhamar fényes sikert aratott 1873 év július 20-án Kovács Elek mint elnök; a melléje sorakozott ügyvéd Pogátsnik Miksa, ügyvédjelölt Círlea Mihály, ügyvédjelölt Sárdy Miklós, aranymíves Pákoszta József, Körner József és Grün Samu mint alakító tagokkal az alakuló közgyűlést igen nagy érdeklődés mellett megtartották az 1874-ik év január havában, a nagyméltóságú magyar kir. Belügyminiszter úr által jóváhagyott alapszabályok alapján megtartott első rendes közgyűlésben, néhai Kovács Elek nagy lelkesültség mellett főparancsnoknak választatván: a gyulafehérvári önk. tűzoltó-egylet megkezdte nemes hivatását.

Az eszme létesítője, az egylet alakítója és első főparancsnoka azonban nemsokára élvezhette fáradsága gyümölcsét. A sors kényes keze az egylet első szeretett főparancsnokát kiragadta szeretetei karjaiból s 1878 év óta örök álmát alussza a föld csendes ölében. Öt évig vezethette csakis az általa alakított humánus egyletet, s bár a kezdet nehézségével sokat kellett küzdenie, fáradhatatlan tevékenysége és ügybuzgósága által megállapította az egylet jövőjét, mely immár 25 évi nehéz, de fényes multra büszkén tekinthet vissza.

Az örökségnek fentartása és gyarapítása legnemesebb cél.

A boldogult főparancsnoktól hálás érzulettel vette át az egylet az örökséget.

Az ő példáján okulva az egylet folytatta a munkát, az útána következett főparancsnokok és parancsnokság gyarapították a közjó tárházát, ápták az emberi szeretet erényét.

Az egylet nemeslelkű pártfogókban nem szűkölködött, s különösen a város tisztelt képviselő testülete, a boldogult erd. róm. kath. püspök Fogarasy Mihály ó nagyméltósága, a volt várbeli német község és a nemes célú egyletet pártfogók áldozatkészségével sikerült az egyleti tagoknak felszerelvényeivel való ellátása és egy 7 éves időszak lezárásával 1880 év július 5-én a gyulafehérvári önk. tűz. egylet őrtanyájának alapítása, a melynek századokra terjedő erősségének alapkövét ünnepélyes felavatással és örömtelt keblekkel a város akkori országgyűlési képviselője Lukács

Béla volt kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr ó nagyméltósága, a városi képviselőtestület, a hatóság és az érdeklődő közönség jelenlétében tették le.

Ezután nemsokára létesítették, nagy áldozatok árán a gyulafehérvári önkéntes tűzoltó-egylet zenekara.

Az őrtanya udvarán elkészült a mászó torony, a tűzoltó szerek beszerzése folytatott, a fecskendők a közelmúltban is szaporítottak, beszereztetett a múlt évben a nagy tűzoltó toló-létra, felépítették az istálló s a mászó létra elhelyezésére szolgáló fedett helyiség, az egylet minden törekvése oda irányult, hogy az folyton fejlődjen, a kor szellemével lépést tartson s úgy lássa el magát a szükséges kelekkel, hogy bármely percben, ha embertársai segítségére szólíttatnék, teljes készen állhasson elő.

Az egylet nem is késett nemes hivatásának derekasan megfelelni, egyuttal szintén oda törekedett, hogy vagyona gyarapításáért, s most büszkén vallhatjuk hogy leltári vagyonunk értéke 15000 frt. megaladjja.

Ezek után nem hagyható említés nélkül, hogy az egylet a multra vonatkozó megnyugvásul, — jövőre nézve pedig buzdításul többször ünnepélyeket rendezett, s nevezetesen 1887-ik év április hava 11-ik napján az 5000-ik éjjeli őrseget ünnepelte s ugyanakkor a szolgálati kitartásért X. és V. éves érmek, 1896 év május hava 15-én pedig XV. X. és V. éves érmek osztattak ki.

1893. év augusztus hava 27-ik napján egyletünk fennállásának 20 éves fordulóját ünnepeltük és ugyanakkor a hosszas érdem, a kitartó munkás fáradság jutalmául és hogy ez buzdító példaként hasson a következőkre is a 20 éves működő tűzoltókat a város képviselő testülete elismerő oklevéllel tüntette ki, ezenkívül a XV. X. és V. évesek pedig megfelelő szolgálati érmekkel láttattak el.

Megragadóbb, lélekemelőbb és magasztosabb ünnepség volt azonban mindezeknél az, midőn 1894. év szeptember hava 9-én a felszentelt zászlót megőrzés végett Novák Ferencz, kir. tanácsos polgármester urnak kezéből átvettük és Isten szabad ege alatt az egylet tagjai ünnepélyes esküt tettek a testvéregyletek és a nagy közönség jelenlétében, hogy a zászlót, hiven, odaadással és becsülettel fogják szolgálni.

A folyó évben június havában az egyletnek egyik tagja, a ki annak megalakítása óta állandó működő tagja Körner József h. főparancsnok és osztályparancsnok kifejtett buzgó és önzetlen szolgálataival szerzett érdemeiért elismerő oklevéllel tüntettetett ki a magas kormány részéről, a mi neki június hava 26-án ünnepélyesen átadatott.

A városi tek. képviselő testület méltányolva a tűzoltó egylet tagjainak hasznos működését, érdemes polgármestertük előterjesztésére 20 és 25 éves tűzoltóknak hasznos, fáradhatatlan és önfeláldozó működésükért folyó év június hava 8-án tartott közgyűlésben hozott határozatával elismerő oklevéllel leendő kintüntetéseket határozta el, a központi szövetség pedig a XV. X. és V. éves működő tagoknak kintüntetésére szolgálati érmeket kaptak.

Az egylet hasznos működéséről és az egylet egyes

— „Oh én ostoba! . . . mekkora birkák vagyunk mind a ketten! Párbaj! . . . Párbaj! Egy kártya játszma miatt! Oh mi szamarak! . . . És az átkozott-Schenk apó, hogy közénk tolakodott! Rajong a mások párbajért! Ez a rögeszméje, mint a hadnagyé is! . . . Ah, nem, nem! . . . Meg vagyok győződve, hogy Chapdelaine . . . a jó a kedves Chapdelaine ép úgy gondolkozik mint én! Fogadni mernék, hogy az ő haragja ép úgy elillant már, mint az enyém! Hiszen jól ismerem azt a derék, kedves Placidet! . . . Nem, egy szikrányit se haragszik már reám! . . . Föl kell keresnem, hogy a dolgot rendbe hozzam vele. Becsületemre, hozzá kell sietnem!

S e szavak után a kalapot fejébe vágva, a szakadó eső dacára lesietett a boulevardra, hogy Chapdelaine Placide lakására rohanjon; alig ment kétszáz lépésnyire, mikor hirtelen összeütközött valakivel, aki e perczen meglepetve kiáltott föl:

— Mignonnet!

— Chapdelaine!

Meghatva borultak egymás keblére.

— Szegény barátom!

— Bocsáss meg!

— En kérek tőled bocsánatot! . . . Ugy viselkedtem veled szemben, mint egy paraszt.

— Nem, én igazán nyomorult vagyok!

Mignonnet!

— Chapdelaine!

Néhány barátságos szó után Chapdelaine a párbajra tért át:

— De hát . . . mi lesz holnap?

— Holnap?

— A párbaj?

— Sohse bánjuk! . . . Zörgessenek a segédek addig az ajtóinkon, amíg meg nem unják.

— De utóvégre mégis csak reánk bukkannak s azt hiszik, hogy féltünk a megverekekedéstől.

— Akkor elmondjuk nekik, hogy már kibékültünk.

— Nem, azt ne tegyük.

— Igazad van! Gyávának tartanak majd bentünket.

— Megállj csak! Egy ideám van! — folytatá Mignonnet, — a segédeinknek mit se szólnunk erről a találkáról.

— Mond inkább, hogy a hóhérainknak, mert ilyen mit akartak velünk.

— Igen, a halálunkat! Azt akarták! . . . Tehát semmit se árulunk el nekik, mert különben azt mondanák, hogy gyávábbak vagyunk, mint a nyulak.

— S az egész városban rajtuk nevetnének.

— Persze!

— A legjobb lesz tehát, ha egy szót se szólnunk arról, hogy kibékültünk.

— Helyes, és holnap kiállunk duellumra.

— Ugy van! Sőt lövünk is!

— A levegőbe?

— Azt sem bánom! De jobb lesz, ha a segédeink felé lövünk.

— A segédeinkre?

— No nem egészen! De úgy czélozunk, hogy a golyó feljűk sivitson. Majd megleckéztetjük egy kissé Schenk apót, meg Ragasse hadnagyot! Hiszen nem árt nekik is egy kis puskapor-szag!

IV.

Másnap reggel öt és hat óra között Chapdelaine és Mignonnet segédek kíséretében komor léptekkel haladtak a savonniersi erdőcske felé. Egyikükön se látszott a legcsekélyebb izgatottság se.

— Bámulatraméltó, — szólalt meg Schenk apó mikor Ragasse hadnagy hozzálépett — igazán bámulatós, hogy egyetlen arcizmus se rándul meg a félelemtől.

— Az első eset, hogy ilyen snajdig filliszterekkel van dolgom, legalább azoknak látszanak. De várjuk csak meg azt a pillanatot, mikor a pisztolyt a kezükbe adjuk! Akkor talán inukba száll ez a nagy bátorság!

— Kétségkívül az inukba száll!

A hadnagy vállalta magára a pisztolyok beszerzését s ő végezte azok megtöltését is.

A távolságot is kímérték néhány lépéssel és Schenk apó barságyan vezényelte:

— Egy! . . . kettő! . . . három!

Még a harmat ki se mondta, eldördül a két lövés s a hadnagy ugy érezte, mintha valami megcsiklandozta volna a bajuszát, Schenk apó pedig ugyanekkor rémülten jelentette, hogy valami átlukasztotta a kalapját.

— Hallja hadnagy, eláll a lélekzetem is arra . . . hogy önnek újabb golyóváltást proponáljak . . . ballatlan ügyetlenség . . . nézze csak . . .

— Azt hiszem, hogy eleget tettünk a lo . . .

— Micsoda? Eleget? Hisz mind a ketten hibázunk, — zajongott a két ellenfél. — Ah, csak folytassuk! . . . Vért akarok látni; vért! Ezt a sértést vérrel kell lemosni.

— Bocsánat, de ezt a mosást nélkülünk méltóztassék csak végezni — dörmögte Schenk apó.

— Vagy ami még helyesebb, béküljenek ki, — szólott közbe a hadnagy. — Ugyan, nyujtsanak baráti jobbot! Uraim, önök ma ugy viselkedtek, mint két hős és a becsületük tisztább, mint valaha!

tagjainak az egyet érdeklében különböző irányban kifejtett tevékenységéről, sokat, de nagyon sokat kellene és lehetne elmondani, az idő rövidsége azonban nem engedi, hogy mindezekre kiterjeszkedhessem, ezt különben feleslegesnek is tartom, miután a tűzoltók közhasznú működése a város tisztelt közönsége előtt eléggé ismeretes.

Midőn ezek után a működő tagokat felkérem, hogy a humanizmus szent feladatát, a mi beuntunkat eddig is egytűvé tömörített, a jövőre is „egymásért a veszélyben” „egyesült erővel” jelszók alatt gyakorolni szent kötelességüknek tartásuk! A város tekintetes képviselő testületének pedig eddigi szíves pártfogásáért s a kitüntetésekért hálás köszönetet mondunk.

Most pedig felkérem a Nagyságos Polgármester urat, miszerint a derék tűzoltóknak az elismerő okleveleket és érmeiket kiosztani kegyeskedjék.

Megnyitja után felkérte a polgármestert, hogy a 20 és 25 éves tűzoltóknak a diszoklevelet, az 5. 10. és 15 éves tűzoltóknak az orsz. tűzoltó szövetség által küldött érmeiket kiosztani sziveskedjék. A polgármester folytonos éljenzés között osztotta ki a diszoklevelet és tűzte az érmeiket a kitüntetett tűzoltók mellére. (A kitüntetett tűzoltók névsorát jövő számunkban közöljük). A diszokgyűlés után a főtéren diszgyakorlat volt.

Megtámadták a Hungária épületét és védtek a szomszédos épületeket. A tűzoltók a riadó jelzésére indultak meg és 3 perc múlva leszereltek. A diszgyakorlatot Körner József h. főparancsnok nagy tapintattal vezette. Délután 4 órakor a Lövészhez címzet kert helyiségében táncmulatság volt, amely anyagilag rosszul sikerült. Megtűközesszel tapasztaltuk, hogy a város notabilitásai teljesen távol maradtak; pedig ha van humanus egyesület, mely megérdemli a pártolást, az a tűzoltóegyesület. Feltűzettek a következők, melyekért hálás köszönetét nyilváníti a parancsnokság:

Nag. Novák Ferenc kir. tanácsos polgármester 1. frt 50 kr., Dr. Schild Jánosné 1 arany 5 frt 70 kr., Friedsam György 2 frt. Mendel Lipót 1 frt. Petrács Ferenc 1 frt Schuller Lajos 1 frt. Springer Adolf 1 frt. Vajda Lajos 1 frt. Seemann 1 frt. Imets F. Jákó 50 kr. Kerekes János 50 kr. Grünfeld Ignác 50 kr. Einhorn Rudolf 50 kr. Dr. Téry Ödön 50 krt Deusch Adolf 50 kr. Weisz Henrik 50 kr. Hellebrand Lajos 50 kr. Niszl József 20 kr. N. N. 20 kr. Jakabfi Albert 2 frt. 21. Issekutz János 1 frt.

Irodalom és Művészet.

* **A mikolai, másképp kolozsvári esodativó szent Szűz képenek története** című művekre hívjuk fel olvasóink figyelmét. Szerzője Kovács Gyártás, megjelent és kapható Szamosújvárt Todorán Endre kiadónál. Ára 10 kr. — A ponyvairodalom férez- és erkölcsrontó durva termékei helyett szívesen ajánljuk e műveket olvasó közönségünk figyelmébe pártolás, illetve terjesztés végett.

* **Az Országos Hírlapról** egyik budapesti lapársunk után azt irtuk, hogy a m. hó elsejével megszűnik és beleolvad a Budapesti Naplóba. Úgy látszik azonban, hogy az Országos Hírlap nem akar megszűnni, mert még megjelenik: hogy meddig, azt nem tudjuk. Mindenesetre van valami a dologban és a lap ügyei nem állhatnak a legjobban, mert akkor ily határozott bírszéléseket nem kürtölnének ki. — A Függetlenség című, jelenleg szociálista színezett napilap is végnapjait éli: már mindent megpróbáltak vele, de úgy látszik semmiféle gyógyszerrel nem lehet újra lábra állítani. Ezen dolgok csak azt igazolják, hogy a napilapok túltermelése kezd érezetnii káros voltát. Ha meg nem változik az olvasó közönség, nemsokára még néhány lap fogja fölvenni a néhai nevet, köztük talán — mi is.

* **A nagyváradi újságírók lapja.** Érdekes az a vállalkozás, melybe Nagyvárad derék újságírói fogtak bele. Nagyváradon ugyanis — mint tudósítónk táviratozza — Nagyvárad Napló címen új politikai független szabadelvű napilap indul meg, melynek tulajdonosai a nagyváradi újságírók lesznek. A lapot két jőnevű nagyváradi újságíró szerkeszti: Fehér Dezső, a Nagyvárad és Halász Lajos a Szabadság szerkesztője, kik most megválnak állásuktól, hogy minden erejüket az új lapnak szentelhessék.

* **Kitiltott újságok.** Az Igazságügyi Közlöny legújabb száma az igazságügyi hatóságok tudomására hozza, hogy a Bukarestben román nyelven megjelenő Campul Libertatei című hírlaptól, a Chicagóban megjelenő The Chicago Times Herald című folyóirattól valamint annak The Sunday Times Herald című vasárnaponként megjelenő kiadványától, a Bukarestben román nyelven megjelenő Maiulul Roman és a Buzuban ugyancsak román nyelven megjelenő Ordinea című

hírlaptól, a Niksieben (Montenegro) megjelenő Nevesinje című hetilaptól, továbbá a Craiovában román nyelven megjelenő Revolutia Sociala című hírlaptól és végül a Chicagóban megjelenő Americké Noviny című idősziaki laptól, mely azonos a már kitiltott Obzor című lappal, a postán való szállítást joga a magyar korona országainak, területére nézve megvonatott.

Tanügy.

* **Hirdetmény.** A városi tanács ezennel közhírré teszi, hogy az 1898/9. tanév folyó 1898. év szeptember hó 1-ső napján veszi kezdetét. A tanköteles korba esik és így az iskolába járni köteles minden a város területén levő gyermek, ki 1898. év szeptember hó 1-én életének 6-ik évét betöltötte és a 15-ik életévét még el nem haladta és pedig a 6—12. éves korban levők a mindennapi, 12—15. évesek pedig az ismétlő iskolába. — A gyermekek pontos iskolába-járatásáért a szülő, gyám, esetleg a gazda felelős, kik ebbeli mulasztásukért az 1868. évi XXXVIII. t. cz. 4. §. értelmében 50 krtól 4 frtig terjedő pénzbírsággal büntetettek. A háznál, vagy idegen iskolákban nevelt gyermekek taníttatásáról a szülők vagy gyámok alulírt városi tanácsnál helyegmentes bizonyítványt tartoznak felmutatni, a tanév végén pedig a háznál tanult gyermekek valamely nyilvános tanintézet tanítói előtt vizsgálatot kötelesek letenni. A beíratás ideje az illető iskolánál tudható meg. Gyulafehérvár szab. kir. város tanácsától 1898 augusztus hó 22-én. Novák Ferenc kir. tan. polgármester.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1898. szeptember 1.

— **Miniszteri elismerés.** A vallás és közoktatás ügyi miniszter gróf Majláth Gusztáv erdélyi püspöknek, a ki az ülkei róm. kath. iskola fölépítéséhez 3000 frtot adományozott, köszönetét nyilváníttotta.

— **Kinevezés.** A m. kir. igazságügyminiszter Molnár János gyulafehérvári kir. törvényszéki irnokot, a gyulafehérvári kir. törvényszékhez irodatiszté nevezte ki. — A szorgalmas és általános közbecsülésben álló derék férfinak őszintén gratulálunk a megérdemelt előlépéshez.

— **Áthelyezés.** A m. kir. igazságügyminiszter Szilágyi Mihály gyulafehérvári kir. törvényszéki és dr. Olescher Emil kolozsvárvidéki kir. járásbírói aljegyzőket kölcsönösen áthelyezte.

— **Halálozások.** A főúri köröknek, s különösen az erdélyi főnemesi osztálynak egy minden körben rokonszenves és előkelő tagja, s a politikai és társadalmi közéletnek is egyik kiválósága volt az a férfiú, a ki hosszas szenvedés után a napokban lehunyta szemét az örök álmra. Gróf Bethlen András, a Wekerle kabinet volt földművelésügyi minisztere — mint mely részvétellel értesültünk Bethlenben meghalt. — Csikvacsácsi Lázár György, Hunyadvármegye tisztifőügyésze, volt országgyűlési képviselő, az erdélyi római katolikus Státus gyűlés tagja, a dévai római katolikus anyaszentegyház főgondnoka, megyei és városi képviselőtestület tagja, a dévai állami tanítóképző intézet igazgatótanácsosa augusztus 21-én ötvennyolc éves korában Déván meghalt. Elhunytát nagy és előkelő rokonság — közte a eszikszenitumrei Antalffy, semsei Semsei és Szalinczy családok gyászolják.

— **Az erdélyi szász asszonyok jutalma.** Elmlítettük a minap, hogy Németországból több mint ezer ottani asszony aláírásával üdvözlő irat érkezett Nagyszebenbe, melynek küldői elismeréstük fejezik ki erdélyi német testvéreiknek. A Siebenbürger Deutsches Tageblatt mai száma most azt közli egy amerikai német lap nyomán, hogy egy San-Franciskóban Kaliforniában fönálló nagy német-amerikai egyesület is üdvözlőni akarja a nagy-szebeni szász asszonyokat. Az egyesület ugyanis a minap megtartott gyűlésén azt határozta, hogy az erdélyi szász női deputáció vezetőihez üdvözlő iratot küld, melyben köszönetet mond nekik nagy tettükért.

— **Röndnek muszáj lenni.** A röndnek buzgó őrei csinos kis patáliát rendeztek vasárnap este felé a sétatéren. Egy kissé kapatos állapotban levő paraszt legényke haladt át a sétatéren teljesen józan, nála idősebb pajtásával, ki karján vezette a dölingező legénykét. A valóságintleg nagyobb mennyiségben élvezett „gift” a legénykében indulatosabb érzelmeket keltett, s ennek egy hatalmas kurjantással kifejezést is adott. Nem is kellett egyéb, neki esett a rendnek buzgó őre s olyant lödített rajta, hogy menten egy padra esett a szerencsétlen flótás, ki aztán a sétatéren „üdülő” vasárnapi publikum teljes részvétele és kísérete mellett a dutyiba zártak. Persze, a mig a dutyi helyiségéhez értek, addig roppant épületes dolgokban gyönyörködhetett a nagyérdemű közönség. Különböző haj-, fül- és derékfogások, ide oda ránczigálás, oldalba ütések és pofoncsapások, éktelen káromkodások többféle nyelven keltettek általános — utálatot. Végre sikerült az ártatlanul agyonütölgelt és agyonrugdosott parasztfiút a fötérre cipelni, hol aztán már nem sok fáradságba került a tanácsbáz tárt kapuin belökní. — A tapintat emberei a végzett „munka” után önelégülten fogadták társaik elismerő gratulációit.

Üdülő.

— **Damjanich mankója.** Zsoldos pribék szentségtelen kezétől, vértanu halállal pusztult el a hő, a ki a hősök között az első volt: Damjanich János tábornok. Az osztrák hiénalelkűség halálra ítélte a tizenhárom félistent, a kik vértannui halált szenvedtek hazájukért. És a tizenhárom között volt egy, a ki beteg, bénán fektött az aradi vár börtönében. A beteg hőst, Damjanich tábornokot bénán, mankóval a hóna alatt vitték ki a veszthelyre. A halál pillanatában hullott kezéből ki a mankó, mely akkor is ott maradt a veszthelyen, mikor már elvonultak az osztrák katonák. Késő éjszaka egy menekülő honvéd megtalálta a tábornok mankóját. Magához vette. Bujdosása közben Pankotán rejtette el a drága ereklyét egy Kovács nevű iparosnál, a ki már régebben elhalt. A mankó még mai napig is özv. Kovácsné birtokában van, a kitől maga a vértanu özvegye és Bartóky Lajosné urnő kérték az ereklyét, hogy azt a muzeumnak ajándékozzák, de özv. Kovácsné ötszáz forintot követel érte. Most aztán gyűjtés útján igyeksenek szert tenni az ötszáz forintra és a kik az összeg megteremtéséhez hozzá óhajtanak járulni, sziveskedjenek adományait az özv. Damjanich Jánosné urnő címére, Budapestre, József-körút 68 sz. alá küldeni.

— **A kolozsvári kereskedelmi akadémia** igazgatóságától kaptuk a következő értesítést: A kolozsvári internatussal összekötött kereskedelmi akadémiában a javító és pótvizsgálatok helybeli tanulóira augusztus 30-án, vidékiekre nézve augusztus 31-én tartanak. Az 1898—99-ik tanévre szeptember 1. 2. 3-án lehet beíratkozni. A tanév ünnepélyes megnyitása szeptember 4-én d. e. 10 órakor lesz, a tanítás pedig szept. 8-án, reggel 8 órakor veszi kezdetét. Az érettségi pótvizsgák írásbeli része szeptember 4-én reggel 7 órakor, a szóbeli pedig szept. 12-én kezdődik. Az akadémiával kapcsolatos kereskedő tanonc iskolában, a beíratások és javító vizsgálatok szeptember 5-én, d. u. 4—7 óráig tartanak, a tanítás pedig szeptember 6-án kezdődik. Kolozsvárt, 1897. aug. 28. Az igazgatóság.

— **Kossuth gyalázói ellen.** Nagy-Enyed képviselő testülete közlekedébről tartott közgyűlésén a következő határozatot hozta: Olvastatik Szentés rendezett tanácsú város képviselő testületének a Kossuth-gyalázó Zimándi és Zelenyák plébánosok országosan elítélt hazafiatlan tette felett hozott határozata. Tanács ajánlja, hogy a képviselőtestület Szentés város képviselőtestületének határozatához hozzájáruljon. Török Bertalan képviselő indítványozza, hogy Nagy-Enyed város közönsége is, melynek érdekében a nagy Kossuth annyit tett. megbotránkozásának, valamint az ily erkölcsi megtévedés felett érzett undorának jegyzőkönyvileg adjon kifejezést Nagy-Enyed város képviselőtestülete Szentés város fentjelzett határozatához hozzá járulva, kimondja, hogy Kossuth Lajos nagy nevére kegyelettel gondolva, Szentés város határozatával egyetértve, maga is megbotránkozásának és az ily erkölcsi megtévedés felett érzett undorának jegyzőkönyvileg adjon kifejezést.

— **Szekelyföldi slójd tanító-kurzus.** Az országos slójd-egyesület a fővárosi kurzus befejezése után Székely-Udvarhelyen rendezett egy második tanító-kurzust, a melyen a megye a város tanítói szépszámmal vesznek részt. A tanfolyam felügyelői Haller gróf főispán és Sándor Mózes tanfelügyelő. A kurzuson Guttenberg Pál tart előadásokat, a munkasságot pedig Scheffler ipariskolai igazgató és Belle László kereszturni tanító vezetik. A kereskedelmi minster minden tekintetben támogatja az országos egyesület tevékenységét.

— **Postaügy.** A posta és táviránál kezelési szolgálatra alkalmazandó és a XI-ik fizetési osztályban 400 frttól 700 frtig emelkedő évi fizetéssel, továbbá az 1893 évi IV. t. cz. által megállapított lakpénzületimnyekkel javadalmazott posta és távirda segédtisztek kiképzésére, folyó év szeptember hó 15-étől kezdve, hat hónapra terjedő gyakorlati tanfolyamokat nyitok a következő posta és táviradahivataloknál: a kolozsvári posta és távirdaigazgatóság kerületében; Brassóban és Marosvásárhelyen. Ezen tanfolyamokra hallgatókúl fővételnek: a) első sorban az 1873 évi II. t. cz. 5-ik §-a értelmében kisebb hivatalnok alkalmaztatásra igényjogosultsággal bíró igazolványos katonai altisztek; b) postamasteri vagy kiadói minőségben szolgáló oly férfiak, a kik a gymnasium, reáliskola, vagy polgári iskola negyedik osztályát, avagy ezekkel egyenrangú más iskolák megfelelő osztályait sikerrel elvégezték; c) ugyanezen iskolai előképzettséggel bíró és 18-ik életévüket meghaladott más férfiak, végül ha ily pályázók kellő számmal nem jelentkeznek; d) a fenti iskolai előképzettséggel rendelkező 16-ik életévüket betöltött ifjak is. A felvételre megkívántatik továbbá annak igazolása, hogy folyamodó a 35-ik életévét még nem haladta túl, magyar állampolgár, a magyar nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírja, fedhetetlen előéletű, a posta és távirai szolgálatra testileg is teljesen alkalmas, mely utóbbi körülmény köznevelési orvosi bizonyítvánnyal igazolandó. A tanfolyamok hallgatói beíratási és tandíj fejében Tíz (10) forintot kötelesek fizetni, s ezen díj lefizetése alól csak az igazolványos katonai altisztek mentetnek fel. A kik ezen tanfolyamokba belépni óhajtanak, sajátkezűleg írt, születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvényüket közszolgálatban állók rendes előjárásának útján, a többiek pedig az illető szolgabíró, vagy polgármester közvetítésével, a fentebb említett és a tanfolyam helyére nézve illetékes posta és távirdaigazgatósághoz nyújták be.

Közgazdaság.

„Star” életbiztosító-társaság, London.

A magyarországi képviselőiség tüzete teljesen kielégítően fejlődik és az 1897-ik évre 18.616 korona 94 filér tiszta nyereséget mutat fel. A társaság 1897. évi összes üzletére vonatkozólag következő adatokat emeljük ki: Az 1897-ik évre 6315 biztosítási ajánlat 52,749.812 korona összeg ől nyújtott be, melyek közül 930 részben visszautasított, részben még el nem intéztetett. 5385 kötvény állított, ki 42,998.275 korona összeggel, melyekért 1,753.638 korona bevételeztetett első évi díj fejében. Azonnal kezdődő 15.272 korona életjáradékért 187.289 korona bevételeztetett Az érvényben levő biztosítások összege 415,515.300 koronára rug. A mérleg-számla a következő adatokat tünteti fel: Vagyon: Jelzálogok 16,926.675, kölcsönök kötvényekre 6,864.764, állampapírok, elsőbbségek és részvények 70,547.398, biztosítékok 1,047.588, ingatlanok 4,612,701 telekáradékok 1,953.940 kölcsönök életjáradékokra 788.062, küllönlő kamatok 114.525, összegyűjtött kamatok 1,440.957, küllönlő díjkövetelések 5,108.860, készpénzben bankoknál 1.257.418, pénztári készlet 62,208, összesen 110,735.096 korona teher: Befizetett részvénytőke 125.000, biztos 125.000 biztosítási és életjáradéki alap 109,394.018, elismert de még ki nem fizetett követelések 1,216.078, összesen 110,735.096 korona. A nyereség- és veszteség-számla adatai Bevétel: Biztosítási alap az év elején 101,993.467, díj bevétel 13,582.547, bevétel életjáradékokért 187.280, kamatok és osztalékok 3,952.647, illetékek 8251, összesen 119,724.182 korona. Kiadások: Esedékes kötvényekért 6,712.653, visszaváltások 506.805, életjáradék 387.568, jutatók 1,499.478, igazgatói és kezelési költségek 673.631, orvosi tiszteletdíjak 132.373, jövedelmi adó 177.893, készpénzosztalékok a részvényeseknek 6250. díjvonások osztalék fejében 108,513, biztosai alap 1897, végén 109,519.018, összesen 119,724.182 korona.

— **Fogyasztási adók biztosítása.** A pénzügyminiszter tüzetes utasítás intézett a pénzügyigazgatóságokhoz a boritaladónak és a husfogyasztási adónak a jövő év első napjától kezdődő hatással községenként újból való biztosítása tárgyában. (A szeszitalmérési, cukorfogyasztási és söritaladó községenkénti biztosítása az idén alkotott törvények értelmében tudvalevőleg megszűnik.) Jellemző világot vetnek a pénzügyi adminisztráció eszejárására ennek az utasításnak a következő pontozatai: Miként a miniszteriumnak, úgy föl kellett állni a pénzügyigazgatóságoknak is, hogy az eddigi biztosításoknál a vállalkozó részéről a fősúly a szeszre és a sörre volt fektetve s a bor és a hus — elenyésző kevés kivétellel — nagyrészt jelentéktelen szerepet játszott. Most tehát, midőn a biztosítás alapját csupán az utóbbi két fogyasztási cikk képezi, helyre kell állítani az arányt a fogyasztás és az utána járó adó között, mi eddig a kincstár jelentékeny hátrányára méltatott. — A boritaladó bérletének az a joga, hogy az általuk bérlet községekben a lakosság számarányához képes egy, két, esetleg három italmérési engedelemre tarthatnak igényt, a boritaladó és husfogyasztási adó bérletre továbbra is érvényben marad, megjegyeztetvén, hogy a kimérési engedelem az összes szesz italokra, tehát a sörre és az égetett szesz italokra is igénybe vehető. Ez a kijelentés kedvezményt úgy az árverési hirdetésekből, mint a jelenlegi bérletkhöz intézendő esetleges fölhívásokban nyomatékosan kifejezésre juttatandó. Ez a kedvezmény kétségtelenül emelni fogja a bérlet vállalkozási hajlamát, miért is „nem kétlem”, teszi hozzá a miniszter, „hogy a boritaladónak és a husfogyasztási adónak előnyös biztosítása nehézségekkel találkozni nem fog, annál kevésbbé, mert az idejéig termés iránt némely részről táplált aggodalmak a kedvező aratási eredménynek által alaptalanoknak bizonyultak.”

A t. szülők figyelmébe.

Iskolás gyermekeket teljes ellátásban felvesz Springer S. Adolf Gyulafehérvárt, főtér. Bővebbet a háznál.

Nyílttér.

Menyasszonyruha-selyem 65 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes, **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín- és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, **mintákat pedig postafordultával** küldenek. **Henneberg G. selyemgyárai** (cs. és k. udvari szállító) **Zürichben.** Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Sz. Ad. 123—1898.

Arverési hirdetmény.

Alólt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbírósg Pozsonyi 12120 12305 897 számú kiküldő végzése által pozsonyi Márschál A kocsi gyáros végrehajtó javára alvinczi Szöcs Károly ellen 580 frt tőke, ennek 1897 év október hó 20-ik napjától számított 6%, kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1350 frt becsült 5 szekérnyi széná, egy gála uri kocsiából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 197/1 1898. sz. kiküldött rendelő végzés folytán helyszínen újból végrehajtó által beadandó írásban kíváncsára vagyis Alvinczen a fenn irt alperes lakóházánál leendő eszközölésére **1898-ik**

év szeptember hó 7-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelés megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólt kiküldőtnél vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1898-ik év augusztus hó 16-ik napján. Hajós István, kir. bir. végrehajtó.

220—1898 szám.

Arverési hirdetmény.

Alólt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbírósg V. 238/1898 számú kiküldő végzése által Gyulafehérvári Löw József végrehajtó javára itteni özv. Fehér Györgyné ellen 157 frt. tőke, ennek 1898. év január hó 1-ső napjától számított 5% kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és feltöl foglalt és 404 frt 60 krra becsült küllönféle értékes házbutorok, vendéglői eszközök, ágyneműk, fejjerneműk, konyha edények stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az V.238/1898 sz. kiküldött rendelő végzés folytán helyszínen vagyis Gyulafehérvárt a város tanácsháza előtt leendő eszközölésére **1898-ik év szeptember hó 9-ik** napjának délelőtt 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelés megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólt kiküldőtnél vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1898 év aug. 24-ik napján. Hajós István, kir. bírósági végrehajtó.

THE PREMIER

CYC LE Co. LTD.

(Hillmann, Herbert és Cooper.)

Műhelyek: CONVENTRY, EGER, DOOS. Cséhsorság, Nürnberg m.

Evenként 60000 kerék pár készíttetik.

Egyedüli raktár Gyulafehérvár és vidéke részére

Jäger Tamásnál

Gyulafehérvárt.

→ SZILVA ←

körte, alma, dió, szilvaiz, méz és viasz, szilvorum termelők, forduljanak ajánlataikkal

SIMON SANDOR

bizományi s kiviteli üzletéhez.

Déván (vasúti utca.)

Fáj Önnek a fog?

Ha igen, úgy vegyen azonnal

BENCSIK-féle FOGCSEPPET,

mely a legkinosabb fogfájást is röktön beszünteti.

→ Egy kis üveg ára 25 kr. ←

Kapható: Bencsik Lajos gyógyszerárában Szeged. Továbbá Góth Gyula urnál Gyulafehérvár.

„Zacherlin”

csodálatraméltóan hat!

Biztosan és gyorsan öl mindenféle káros rovarokat és azért millió vevőktől dicsértetik és keresztes. Ismertető jelei a következők. 1. a lepecsételt üveg. 2. „Zacherl” név.

Kapható: Gyulafehérvárt: Frölich Gy., Jakabfy A., Fingerhut J., Szentgyörgyi M., Marcell E., Vallentin L., **Abrudbányán:** Molnár Árpád, **Balázsfalva:** Consum-Verein, Schiessl Károly, Sinberger Salamon, Schuller Lajos. **Hátszeg:** Meskó János, Bács János, Kemendy Alb rt, Popóvits L. **Maros-Ujvár:** Meudel Izidor, Virág Tamás. **Piski:** Zeidner W. Gusztáv. **Wilser Ferd. Szászváros C.** Dahinten, Gross Rud., Hollitzer I., Wlad N., Wieser Ferd. Zobel M., G., Schuleri Fridr., Németh János. **Szász-Sebes:** Binaer I. Ludvig, Fabritus József, Gross T. János, Lederhiller W., Onitju J., Josef Baumann. **Verespatak:** Moldován Lajos.

Nyomatott Papp Györgynél püs. lye. Gyulafehérvárr.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.